

Проект підготувала
учениця 6 класу

Мирогощанської ЗОШ

1-3 ступенів

Мельничук Юлія

ЧОМУ АФРИКА І УКРАЇНА ПОВ'ЯЗАНІ МІЖ СОБОЮ

ГЕОГРАФІЯ 6-7 КЛАСИ

Африка - Україна

Абсолютна більшість африканських країн (51) визнали Україну як незалежну державу і встановили з нею дипломатичні відносини. Проте лише в Алжирі, Єгипті, ПАР діють українські посольства. У більшості інших країн Африки українські дипломати були акредитовані по сумісництву, що свідчить про низький рівень налагодження відносин з африканськими країнами.

Африка — другий за площею і населенням материк у світі, після Євразії. З площею понад 30 300 000 км², враховуючи прилеглі острови — він займає 5,9 % площі земної поверхні і 20,3 % площі суходолу. А його населення — понад 1,1 млрд[1] (на 2017), становить понад 12 % населення світу.

Держави Африки

На території Африки і островах, прилеглих до неї, налічується 54 країни. У їх число входять: Алжир, Ангола, Бенін, Ботсвана, Буркіна Фасо, Бурунді, Габон, Гамбія, Гана, Гвінея, Гвінея-Бісау, Демократична Республіка Конго, Джибуті і Єгипет. Також африканськими країнами є: Замбія, Зімбабве, Кабо-Верде, Камерун, Кенія, Коморські Острови, Конго, Кот-д'Івуар, Лесото, Ліберія, Лівія, Маврикій, Мавританія, Мадагаскар, Малаві, Малі, Марокко, Мозамбік, Намібія, Нігер, Нігерія, Руанда, а також Сан-Томе і Принсіпі.

Крім цього, до складу Африки входять: Свазіленд, Сейшельські Острови, Сенегал, Сомалі, Судан, Сьєрра-Леоне, Танзанія, Того, Туніс, Уганда, Центрально-Африканська Республіка, Чад, Екваторіальна Гвінея, Еритрея, Ефіопія, Південно-Африканська Республіка і Пі

вденний Судан. Більшість з перерахованих держав протягом тривалого часу були колоніями європейських країн. Свою незалежність вони знайшли в 50-60-х роках 20 століття, при цьому статус Західної Сахари досі залишається невизначеним. Всі африканські держави входять в Африканський союз і Організацію Об'єднаних Націй.

Смугаста гієна – це велика довгошерста тварина з укороченим тілом, злегка викривленими, але досить сильними лапами, а також не довгим і пухнастим хвостом. Волоссяний покрив гієн рідкий і жорсткий, голова широка і масивна, морда видовжена, великі вуха слабо загострені на кінцях. Задні кінцівки коротші передніх.

У смугастих гієн найпотужніші щелепи серед усіх ссавців – вони розвивають тиск до 50 кг на квадратний сантиметр, що дозволяє цьому звірові легко трощити будь-які кістки. На спині є вертикальний темний гребінь з довгого щетинистого волосся.

Фенек (*Vulpes zerda*) – мініатюрний хижий звір, що володіє своєю зовнішністю і мешкає в пустельних областях Північної Африки. Відноситься до роду лисиць, на що вказує наукова назва тварини (*Vulpes*). Деякі вчені відносять фенека до окремого роду *Fennecus*. Назва цієї тварини походить від арабського слова *fanak* (“лисиця”). З представників сімейства псових фенек – найменший, його розміри не перевищують розмірів домашніх кішок. У холці звірок досягає від 18 до 22 см, довжина тіла становить 30 – 40 см, а довжина хвоста – 30 см. Важить фенек не більше 1,5 кг.

Каракал – хижий ссавець, представник сімейства котячих. За зовнішнім виглядом каракал злегка нагадує рись, тому іноді його називають степовою або пустельною риссю. Каракал вперше був описаний німецьким натуралістом Іоганном Крістіаном Шребером в 1776 році, в Південній Африці. Назву каракал було запропоновано Джоном Едвардом Греєм в 1843 році. Слово Каракал походить від турецького слова “kara kulak”, що в перекладі означає “чорне вухо”. Каракали – одні з найбільш скритих і дивовижних представників сімейства котячих. Вони були відомі ще в Давньому Єгипті, де їм надавалось деяке релігійне значення. Поряд з іншими представниками котячих, каракали були виявлені в наскальному живописі, їхні тіла бальзамували. Скульптури цих тварин охороняли гробниці.

Родина котячих – одні із найкрасивіших видів тварин на землі. Природна грація, спритність, безшумність захоплює і притягує, а різноманітність вражає уяву. Всі кішки хижі, але при цьому неймовірно прекрасні. Серед них не можна не помітити барханного кота, досить незвичайного представника виду.

Барханний кіт або кіт дюн – невеликий хижак з мордочкою вічного кошеняти. Навіть у дорослих особин зберігається миловидність малюків. Зовнішній вигляд формується завдяки круглій, злегка плескатій формі голови із широко розставленими великими вухами. Така будова вух допомагає захиститися від попадання піску всередину вух, який в достатку присутній у місцях проживання цього хижака. Також вуха барханного кота забезпечують йому виключно тонкий слух, що допомагає успішному полюванню. Цікаві, пісочно-жовтого кольору очі, злегка примружені і розкосі, що робить цю тварину ще привабливішою.

Східна Африка – гордість Африканського континенту. За вічні сніги і льодовики африканці прозвали Кіліманджаро горою бога холоду. По обидві сторони екватора розкинуло свої води найбільше в Африці озеро Вікторія. Тут і таємничо романтичні Місячні гори Рувензорі. Вони славляться не тільки своїми сніговими піками і льодовиками, що йдуть у піднебесся на висоту більше 5000 метрів. Під тінню казкових гір розкинувся природний заповідник, відомий левами, що «гніздяться» на деревах. На південь від Місячних гір лежить «угандійська Швейцарія». Так називають район угандійського міста Кабалі, що притулилося на красивому високогір'ї Кігезі. Одне з чарівних його місць – ущелина Канаб, звідки захоплююча дух панорама в ясний день проглядається на відстань більше 150 кілометрів.

Уганда – один з куточків Африки, де туристи можуть милуватися найцікавішим світом африканської флори і фауни. Тут можна побачити стада слонів, що налічують сотні голів, лютих кафрських буйволів, левів, антилоп, огрядних бегемотів, крокодилів, що гриються на березі Нілу.

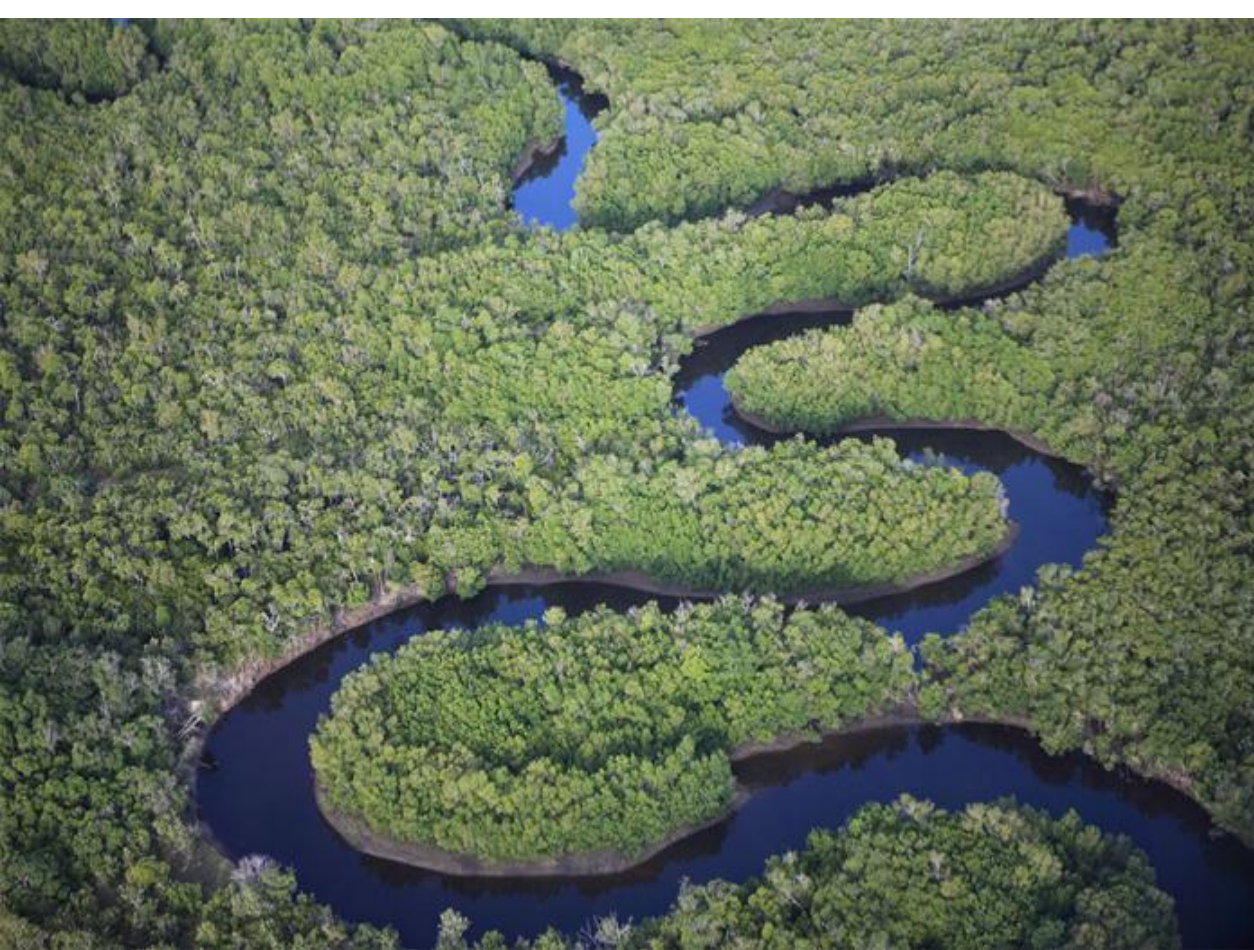
Гамбія - річка в
Західній Африці
(Гвінея, Сенегал і
Гамбія).

Довжина
близько 1200 км
Впадає в
Атлантичний
океан. Паводки з
липня по
жовтень.

Судноплавна на
467 км від гирла,
де розташоване
місто Банжул.

Конго (Заїр) — велика річка в Центральній Африці, витікає під ім'ям Чамбези між озерами Ньяса і Танганьїка на висоті 1590 м. над рівнем моря, протікає озеро Бангвеоло і під ім'ям Луапуды — озеро Моеро, з'єднується з Луадабой і Лукугой; як у верхньому,...

Замбезі — четверта за довжиною річка в Африці. Площа басейну — 1 570 000 кв. км, протяжність — 2 574 км. Витік річки знаходиться в Замбії, річка тече через Анголу, на кордоні Намібії, Ботсвани, Замбії і Зімбабве, до Мозамбіку, де і впадає в Індійський океан. Назва Замбезі було дано річці її першовідкривачем серед європейців Девідом Лівінгстоном і походить від спотвореного Касамбо Уэйзи — назви на одному із місцевих діалектів. Одна з найяскравіших особенностей Замбезі — Водоспад Вікторія, один з найбільших водоспадів світу.

В Замбезі чимало інших чудових водоспадів: Чавума на кордоні Замбії і Анголи і Нгамбве, в Західній Замбії. На всі течії ріки через Замбезі є тільки п'ять мостів у містах: Чинвинги, Катима-Мулило, Вікторія Фолс, Чирунду і Тітці.

На річці збудовано 2 великі гідроелектростанції — ГЕС Каріба, яка забезпечує електроенергією Замбії і Зімбабве і Кабора-Басса ГЕС у Мозамбіку, яка забезпечує електроенергією Зімбабве і ПАР. Є також невелика електростанція в місті Вікторія-Фоллз.

Рослинний світ Африки вражає уяву своєю різноманітністю і незвичайним видом. Завдяки різним кліматичних поясів, в яких розташований континент, в окремих регіонах ростуть рослини, які не зустрічаються більше ніде в світі. Більшість з них має химерну форму, це пов'язано з жарким кліматом, постійним недоліком води. Всі рослини Африки можна розділити на дві великі групи: ростуть біля води і виживають в пекельних умовах пустель.

хлібне дерево

Багато квіти і дерева на самому жаркому континенті мають дуже незвичайні і навіть їстівні на перший погляд назви. До таких варто віднести і хлібне дерево, назване так не тому, що з нього роблять хліб, просто його плоди за смаком нагадують здобу. Люди не використовують їх в їжу, а ось мавпи ласують ними з великим задоволенням.

мангове дерево

Африка - другий за величиною материк після Євразії (займає п'яту частину суші земної кулі), розташований в східній півкулі. Від Азії Африка відділена лише штучним Суецьким каналом. Західний берег Африки видається в неспокійні води Атлантичного океану, а східний омивається Червоним морем і Індійським океаном. З півночі омивається Середземним морем. Найвища точка - вулкан Кіліманджаро: 5895 м, найнижча - западина озера Ассаль (-150 м нижче рівня моря). Середземноморське узбережжя Африки з його родючими землями поступається місцем хребту Атлаських гір (на північному сході материка) і спекотній Сахарі - найбільшій пустелі Землі. Найбільша ріка - Ніл, несе свої води з Центральної Африки, протягом тисячоліть була джерелом життя в пустелях Єгипту і Судану. На захід Сахари мізерні пасовища і чагарникові зарості переходять в савану - вид степи, яка характеризується поєднанням трав'яного покриття з поодинокими деревами. Вологий район екватора і великий басейн річки Конго покритий одним з найбільших в світі за площею екваторіальним вічнозеленим лісом.

Нара — найширше розповсюджена рослина цих місць і становить харчову базу багатьох видів тварин, які інакше були б неспроможні вижити у пустелі. Назва «нара» походить з мови місцевих племен і .

Нара — кущ, гілки якого покриті парними колючками довжиною 2–3 см, її плоди формою нагадують і також покриті колючками. Нара не має листя, відбувається в зелених тканинах гілок, квітів та колючок. Зростаючи, кущ нари створює непроникну плутанину гілок біля метра заввишки і декілька метрів в ширину, довкола якої відразу починає накопичуватися пісок, що його несе вітром. Більша частина рослини внаслідок цього знаходиться під піском, як і коріння 30 см завтовшки і довжиною до 40 м, яким рослина дотягується до глибоких водоносних горизонтів.

Нара — рослина. Як чоловічі, так і жіночі екземпляри цвітуть світло-жовтими чи зеленуватими квітами; жіночі квіти відрізняються потовщенням зав'язі, яке знаходиться в нижній частині квітки під пелюстками.

Плоди сягають розміру страусинового яйця і важать до 1 кг. Вони містять велику кількість води, а насіння багате на жири (біля 55%) і білки (30%). Плодами нара харчується велика кількість пустельних тварин.

В пустелі можна виділити шість природних зон зі своїми характерними типами рослинності:

- прибережна зона, де рослинність складається з , які більшість вологи отримують від туману і роси;
- зона зовнішнього Намібу, практично позбавлена будь-якої рослинності;
- степова зона внутрішнього Намібу, яка може бути голою роками, але після дощів покривається густим килимом невисоких трав, як однолітніх, так і многолітніх, що переживають посуху під землею у вигляді дюни внутрішнього Намібу, на яких може рости несподівано багате різноманіття чагарників і високих трав;
- долини найбільших річок, удовж яких можуть рости великі дерева, зокрема південна зона зимових дощів, де ростуть чагарники, які здатні витримувати літню посуху.

Одна з найдивовижніших місцевих рослин — тумбоа, чи вельвічія , росте в північній частині пустелі. Вельвічія відрощує лише два гігантських стрічкоподібних листя, що повільно ростуть все її життя, яке може сягати 100 років і більше, але рідко перевищують 3 м завдовжки, тому, що постійно стираються вітром, який роздирає листя на вузькі смуги і переплутує їх.

Пальми . Описуючи рослини в Африці, не можна не згадати пальми. Ці дерева мають корковим будовою, завдяки чому, згинаючись при сильному вітрі, вони здатні торкнутися своєю верхівкою землі. Але головне, що приваблює людей в цій рослині – його смачний, ароматний плід, під назвою кокос.

Рослини і тварини Африки різноманітні і неповторні. Розглянемо деяких представників тваринного світу.